

TÀI NĂNG DỆT BẰNG THÁNH GIÁ DÂNG CHO CÁC LINH MỤC

Xin giới thiệu chứng tá anh hùng của bà Gina Cavedine (1925-1989), tín hữu Công Giáo Ý, dâng hiến cuộc đời tàn tật cầu cho sự thánh hóa các Linh Mục.

Ngày 5-9-1989 bà Gina Cavedine êm ái trút hơi thở cuối cùng tại làng Avio (Bắc Ý) hưởng thọ 64 tuổi với 60 năm tàn tật phải ngồi xe lăn. Đúng thế. Vào năm lên 4 tuổi, bé Gina mắc chứng viêm tủy xám tức là bệnh bại liệt của trẻ em. Thật là một thảm họa, đặc biệt đối với cha mẹ của bé .. Nhưng rồi cùng với thời gian, Gina dần dần khám phá ra tầm quan trọng và ý nghĩa cao cả của đau khổ. Từ đó Gina hiểu rõ giá trị siêu nhiên của đau khổ và vui vẻ chấp nhận đau khổ như hồng ân cho chính mình và cho người khác. Sau cùng Gina dâng hiến cuộc đời tàn tật để cầu cho các Linh Mục được ơn sống thánh thiện hầu đem lại nhiều lợi ích thiêng liêng cho các linh hồn.

Trong tư cách tàn tật, bà Gina Cavedine tham dự rất nhiều cuộc hành hương đến các đền thánh Đức Mẹ MARIA, trong số này đặc biệt có đền thánh Đức Bà Loreto ở miền Trung nước Ý. Đền Thánh Loreto có căn nhà Đức Mẹ MARIA mà theo tương truyền đã được các Thánh Thiên Thần đưa từ làng Nazareth về đây. Chính bà Gina Cavedine đã một lần kể lại câu chuyện cuộc đời mình được dâng hiến để cầu cho các Linh Mục như thế nào.

Cách đây lâu rất lâu - lâu như con số các hạt của Tràng Chuỗi Mân Côi - lúc tôi đang ở thời kỳ bình minh của cuộc đời. Vào một đêm kia, THIÊN CHÚA nhẹ nhàng đặt vào hai bàn tay tôi một tài năng dệt bằng thánh giá. Đây là tài năng mà theo ngôn ngữ khoa học các bác sĩ gọi là chứng viêm tủy xám.

Đối với cha mẹ tôi thì biến cố này bắt buộc các vị lập lại hai tiếng Xin Vâng của ngày hai vị long trọng thề hứa yêu nhau trọn đời nơi bàn thờ trước mặt THIÊN CHÚA. Lần đó tiếng Thưa Vâng thật dịu dàng êm ái như mật ngọt. Nhưng lần này thì tiếng Thưa Vâng có pha thêm mật đắng! .. Riêng đối với tôi thì khởi đầu một cuộc sống với không biết bao nhiêu là đau đớn về thể xác. Tôi phải ra vào nhà thương liên miên với không biết bao nhiêu lần giải phẫu để rồi kết thúc với việc ngồi xe lăn.

Bên cạnh đau đớn về thể xác có thêm đau khổ tinh thần. Tất cả mở ra trước mắt tôi toàn là giấc mộng và ước mơ. Bởi vì, tôi mong ước được sống, được chạy nhảy chơi đùa như các bạn trẻ đồng lứa tuổi .. nhưng, nhưng, tất cả đều tan đi như mây khói và thực tế tôi vẫn mãi mãi phải ngồi trên chiếc xe lăn! Còn nỗi đau khổ thứ ba là niềm đau thiêng liêng. Trong tôi cứ vang vọng câu hỏi: “Tại Sao, lạy Chúa, Tại Sao???” Phải rất lâu sau đó, tâm tư khắc khoải mới dần dần tan biến ngày qua ngày theo dòng thời gian.

Tài năng dệt bằng thánh giá của tôi thật khó chấp nhận và càng khó hơn khi phải sống với nó hàng ngày. Vậy thì phải làm sao bây giờ? Tôi hiểu rằng tôi không thể và cũng không nên chôn vùi tài năng vào lòng đất nhưng phải nhìn thẳng vào nó, sống với nó và nhất là, phải dùng nó để sinh lợi gấp đôi như dụ ngôn các nén bạc trong Tin Mừng theo thánh Matthêu chương 25 câu 14-29.

Rồi tôi nhìn tài năng Chúa trao phó cho tôi qua Đấng Cứu Thế chịu đóng đinh trên Cây Thánh Giá. Tôi thấy rằng với đôi chân bị đóng chặt vào Cây Thánh Giá, Đức Chúa GIÊSU KITÔ lại có thể đến với từng thọ sinh, đến với hết mọi thọ sinh. Với đôi tay giang ra và lòng bàn tay bị đóng chặt vào Cây Thánh Giá, Chúa lại có thể ôm trọn vũ trụ trong vòng tay Ngài. Và từ Trái Tim bị lưới dòng máu thấm qua, lại tuôn trào dòng suối Tình Yêu trao ban Sự Sống, Sự Sống Vĩnh Cửu. Khi chiêm ngắm Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ tôi đi trở lại Chặng Đường Thánh Giá mà Ngài và Mẹ Ngài đã trải qua. Rồi tôi bắt đầu lắng nghe Tiếng Chúa nói với riêng tôi. Và từ từ, rất từ từ, tôi bắt đầu hiểu rằng:

- Tín hữu Công Giáo có thể yêu trong Đau Khổ và phục vụ trong Tình Yêu.

Trong đau khổ tôi khám phá ra chỗ đứng của tôi nơi chương trình cứu độ của THIÊN CHÚA. Từ đó đau khổ trở thành một hồng ân tôi nhận lãnh cách nhưng-không từ THIÊN CHÚA. Nhận lãnh cách nhưng-không nên tôi cũng phải cho đi cách nhưng-không. Trước tiên là ngợi khen chúc tụng tôn vinh THIÊN CHÚA. Tiếp đến là phục vụ anh chị em đồng loại và đặc biệt là các Linh Mục của Chúa.

Liên quan đến các Linh Mục thì tôi xin phép kể lại rằng. Một ngày, một trang Phúc Âm trong Tin Mừng theo thánh Gioan nơi chương 17 bỗng lôi cuốn sự chú ý của tôi. Đó là Lời cầu nguyện của Đức Chúa GIÊSU Thượng Tế. Tôi dừng lại nơi câu 19:

- Vì họ, Con xin thánh hiến chính mình Con, để nhờ Sự Thật, họ cũng được thánh hiến.

Tôi chọn câu này làm đích điểm cho cuộc sống, nghĩa là cho kho tàng chôn dấu nơi tài năng dẹt bằng thánh giá của tôi. Đúng rồi, trọn cuộc đời tàn tật ngồi ghế lăn tôi xin dâng lên THIÊN CHÚA CHA Toàn Năng và dâng lên Đức Chúa GIÊSU KITÔ Vị Thượng Tế Tối Cao để cầu cho các Linh Mục trên toàn thế giới. Tôi xin ơn thánh hóa cho các ngài. Bởi vì, một Linh Mục thánh thiện sống đúng theo Con Tim của Đức Chúa GIÊSU KITÔ sẽ mang lại rất nhiều lợi ích thiêng liêng cho các linh hồn.

... Đức Chúa GIÊSU ngược mắt lên Trời và cầu nguyện rằng: "Lạy CHA Chí Thánh, xin gìn giữ các môn đệ trong danh CHA mà CHA đã ban cho Con, để họ nên một như Chúng Ta. Khi còn ở với họ, Con đã gìn giữ họ trong danh CHA mà CHA đã ban cho Con. Con đã canh giữ, và không một ai trong họ phải hư mất .. Con đã truyền lại cho họ Lời của CHA, và thế gian đã ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con đây không thuộc về thế gian. Con không xin CHA cất họ khỏi thế gian, nhưng xin CHA gìn giữ họ khỏi ác thần. Họ không thuộc về thế gian cũng như Con đây không thuộc về thế gian. Xin CHA lấy Sự Thật mà thánh hiến họ. Lời CHA là Sự Thật. Như Cha đã sai Con đến thế gian, thì Con cũng sai họ đến thế gian. Vì họ, Con xin thánh hiến chính mình Con, để nhờ Sự Thật, họ cũng được thánh hiến" (Gioan 17,11-19).

("IL MESSAGGIO della SANTA CASA - LORETO", Anno 129, n.10 - Dicembre 2009, trang 377-378)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt